

прошарку суспільства. В той час, коли посткомуністичні країни починали свою політику з того, що максимально враховували інтерес цього суспільного класу, тому що він творить найбільшу кількість робочих місць, соціальні стандарти, які принципово відрізняються від соціальних стандартів тоталітарних систем. За розвитком цих країн видно, що в число основних ознак демократичного устрою держави входять: конституціоналізм, демократичні вибори, участь суспільства у створенні законів, поділ влади, свобода слова і ЗМІ, незалежність судових органів, цивільний контроль над армією та силовими структурами.

Уся проблема в тому, що по формі у нас демократія, а на справді – феодално-авторитарна система, де виконавча гілка влади отримала абсолютно все. Вони розставляють своїх аморальних прихильників на високі посади, руйнуючи професіоналізм у всіх міністерствах та відомствах. Про це потрібно говорити. Та ми все ж сподіваємося, що два майдани дали народові можливість принаймні зрозуміти, чого він не хоче.

Список використаної літератури:

1. Коровіна Л. Основи правознавства / Л. Коровіна. – Кременчук, 2008. – 140 с.
2. Скакун О. Теорія держави і права / О.Скакун. – Харків: Консум, 2001. – 656 с.
3. Тацій В. Історія держави і права України / В.Тацій. – К., 2003. – 580 с.
4. Теремцова Н. Актуальні проблеми Європейського Союзу. Розширення Європейського Союзу / Н.Теремцова // Наукові праці Національного авіаційного університету. – К.: Вид-во Нац. Авіац., 2010. – № 3. – С. 96-98.
5. Теремцова Н. Проблема розбудови соціальної держави в умовах конституційної реформи: теоретичний аспект. / Н.Теремцова // Соціологія права. Науково-практичний журнал. – К., 2015. – №3. – С. 200-207.
6. Цвік М. Загальна теорія держави і права / М. Цвік. – Харків: Право, 2002. – 432 с.

Бойко Н.

РОЛЬ НСОУ «ПЛАСТ» У ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДІ

У статті розглядається зміст і завдання патріотичного виховання за пластовою методою, розглядаються особливості патріотичного виховання в Україні крізь призму організації «Пласт».

Ключові слова: патріотизм, виховні цілі, ідейні засади, пластова метода.

Сьогодні особливо гостро постає питання про патріотичне виховання молоді. Патріотизм, як і моральність не формується простими шаблонними методами. Практика показала, що із завданням патріотичного виховання громадянські організації справляються краще. Метою даної статті є визначити зміст і завдання патріотичного виховання на прикладі організації «Пласт». Але що взагалі розуміється під терміном «патріотизм» і як досягти його піку в сучасному суспільстві?

Патріотизм — громадянське почуття, що передбачає любов до Батьківщини та народу, відповідальність за долю Вітчизни та готовність відстоювати її інтереси за

будь-яких обставин; це бажання змінити країну на краще і почати ці зміни із самого себе.

«Пласт» - добровільна, неполітична, позаконфесійна, неприбуткова і незалежна всеукраїнська молодіжна громадська організація, яка об'єднує людей різного віку і статусу, роблячи всіх рівними. Основна її місія - сприяння духовному, моральному, фізичному та патріотичному самовихованню молоді, яка в майбутньому зможе стати сильним стержнем формування нового, вірного Батьківщині покоління. Для досягнення виховних цілей «Пласту» діє унікальна власна пластова метода виховання, основні принципи якої полягають у добровільності членства в організації, вихованні і навчанні через гру та працю, поступовій програмі занять і випробувань, гуртковій системі самоорганізації, пізнанні природи і житті серед природи, підтримці спеціальних зацікавлень і здібностей дітей та молоді. Тому повна реалізація мети може бути досягнутою лише тоді, коли людина усвідомлює її сама. «Пласт» має високий рівень ефективності, так як є добровільною організацією, адже крізь примус не посадиш зерно справжнього почуття вірності Батьківщині.

Вступаючи в «Пласт», людина має дотримуватись ідейних засад організації, які з'ясовуються у Трьох головних обов'язках, Пластовій присязі та Пластовому законі. Завдяки їм член «Пласту» стає гідним громадянином своєї держави. І лише через довгий шлях праці над собою та, усвідомивши свою мету для країни, він привселюдно складає присягу перед національним прапором України, говорячи наступні слова: «Присягаюсь своєю честю, що робитиму все, що в моїй силі, щоб бути вірним Богові й Україні, помагати іншим, жити за Пластовим законом і слухатись пластового проводу».

Видатний пластун Богдан Гаврилишин назвав «Пласт» одним із важливих джерел справжньої еліти. А й справді «Пласт» виховує почуття обов'язку перед іншими людьми, та й перед суспільством загалом. Адже еліта – це майбутнє нації; це високоморальні люди, які працюють на благо народу, не шукаючи для себе вигоди, слави, багатства, а радше готові нести відповідальність за майбутнє свого народу та своєї країни.

Погортавши сторінки підручників з історії України, Ви знайдете видатні постаті пластунів, які чимало вклали у розвиток нашої держави, а то й пожертвували своїм життям заради неї. Це і Петро Франко, й Іван Чмола, і Роман Шухевич, і Степан Бандера, і Дмитро Данилишин та багато інших.

Отже, національна скаутська організація України «Пласт» відіграє важливу роль у вихованні та становленні провідників суспільства - патріотів, які в свою чергу прикладають максимум зусиль для розбудови вільної, незалежної, демократичної держави, підносять дух нації, пробуджують єдність суспільства, сприяють злагоді в країні.

Список використаної літератури:

1. Струк Е. Как любить Родину. Можно ли научить патриотизму и нравственности? / Е. Струк // Фокус. – 2015. – №10. – С. 23-29.

2. Тисовський О. Життя у Пласті / О. Тисовський. – Львів, 1921. – 127 с.
3. Пластовий портал // Струк Е. Как любить Родину. Можно ли научить патриотизму и нравственности? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.plast.org.ua/history/essay/>

Голюк А.

ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

У статті проаналізовано особливості політичної системи Великобританії.

Ключові слова: політична система, держава, влада.

Вибір країни для вивчення не є випадковим і обумовлений тією політичною і соціально-економічною роллю, яку відіграє у Європейському Союзі й усьому світі загалом Велика Британія. Ця держава визнається стабільною демократичною державою, в якій демократичні інститути і процеси поєднані з економічним добробутом і соціальною захищеністю населення.

Великобританія являє собою світову державу, яка входить до Європейського Союзу, НАТО та є членом Ради Безпеки ООН в якості одного з п'яти постійних членів. Як зазначає О. Г. Данільян: «На формування сучасної політико-правової системи Великобританії вплинули багато факторів, серед яких назвемо найголовніші: географічна віддаленість від континентальної Європи, відносна політична автономія держави, особливості історичного розвитку, своєрідність фінансової системи, оригінальність правової системи при відсутності писаної Конституції, а також наявність стійкої політичної традиції у функціонуванні інститутів влади. Географічна віддаленість Британії від континентальної Європи навіть викликала думки про її певну невизначеність у приналежності до Європи. Адже, з однієї сторони – Великобританія невід'ємна частина Європи і повноправний член Євросоюзу з 1973 р., а з іншої – домініони, країни, території, протекторати – члени Британської Співдружності – минулий спадок імперії – це особливий політичний і культурний простір, який не вписується у європейські рамки. Англійський політолог Річард Роуз назвав Британію «кораблем у європейських водах, який готовий у будь-який момент відпливти» [2, с. 48].

У Великобританії існує багатий історичний досвід пошуку ефективних відповідей на виклики часу, який став складовою частиною політичної традиції, дуже важливою для функціонування політичних інститутів. «Особливістю історичного розвитку Великобританії відмітимо наявність усталеної, укоріненої у давніх політичних інститутах традиції, яку дослідник історії англійської палати лордів М.О. Алексєєв називає «стовпом усієї Британської державності» – відзначає В.Гончврук [1, с.43]. Перехід до демократії тут відбувся при наступництві таких політичних інститутів як монархія, палата лордів, палата общин, кабінет міністрів - традиційні інститути адаптувались до нових політичних реалій. Великобританія стала централізованою монархією в епоху Середньовіччя, утвердила верховенство світської влади над духовною у XVI ст. при королі Генріхові VIII Тюдор, який запровадив у країні